

וגם האריך בנווגע למיهو היהודי ועל מה שעכשו יצא רב אחד בכתב בעתו שادرבה זהו לקיום עם ישראל, שהו פתח חדשה שעכשו לא ה' אף א' שיטען שזה קיים, היו כלו ששתקו, אלו שלא רצו לענות, אבל שיטען שזה קיים זהו פתח חדש. והאריך במה שאלה ג' ד' אנשים לא בלבד מה שעשו גם נותנים ממון בשבייל שיכתו בהעתונות שעשו עניין טוב. ובשבוע זו יבא אחד מהם לארה"ב וצרור הכסף בידו לחלקו לאלו שיכתו לזכותם ואין פוצה מה מצפץ.

שicha ג'. התחל שאף שכבר דבר (כ' חשות) שלא ידבר עוד מענינים אלו שזהו ביטול זמן שהוא יכול לדבר מענינים בתורה ועובדיה. ומ"מ דבר עזה פ' מזה ומשום ב' טעמיים, א', שהי' א' שא' ל' (עד האט עס גיאגט זיער אידעל) והוא אמר זה בעדינות מאד, ברמיזה כו') שהיתכן שאני מדבר בנוגע לזה כ' ולמה איני מתירא שיכול להיות – שבחיות שאין דרכי להכחיש אף דבר שאינו אמיתי – שיחתיכם עלי חסידנות וכו', וכן אדרבה, אם יכתוב לך פ' יה' לו עוד מה שאחד יכתוב עלי חסידנות וכו', ועוד טبعי שכשאחד אומר לי דברים כאלו היה שעכשו דרכי לכתוב. ועוד שזהו טبعי שכשאחד אומר לי דברים כאלו היה שעכשו דרכי לדבר ע"ז חצי שעה אדרבר בזה שעה – פופציג מינוט [חמשים דקות]. וזהו טبعי פרטיו וכו'. ועוד טעם והוא העיקר, שבחיות שבשבוע הבא יבואו עם צרור הכסף צרכיהם לידע מזה וכו'. ובאמצע התחל לומר מאמר – כעין שicha – עה פ' ואברהם זיקן בא בימים וגו'.

המשך לכ' חשות. אח'כ די' על רשי' ד'ה האלה שרה אמו, וביאר כמה שאלות על מה שדיבר כ' חשות איך שמוchar משפטו של מקרה שלידה בת ג' הדליה נרות. וא' שהי' ע"ז כמה שאלות וביניהם ויליד שאלות. לקלוי'צ. אח'כ ד' בנוגע ליחסיות וא' שהיו כמה שכתבו שטריכים להיות יוצאים מן הכלל. ואמר כי אד'ש שadrבה זה גופא שאומרים שהם מיחסים, צרכיהם לסמוק על הברכה שנתנו ברבים וביוםdagרא וברכה שאין ברכה פרטית כפי הלשון ששאל וכו', ואמר עוד שיש כאלו ואס נדרען אויס [שמרמים את] פב' פ' ואמר לו שרצו ליכנס לא בשבייל יירה ולפועל הולך בשבייל זה ואמר ע"ז שהוא דבר והיפוכו, שרצו ברכה מפב' פ' ומצד שני נארט עד עס אויס [מרמים אותו]. וא' שזהו מה שלמעלה מראין לי בדקות דקדות עניין של מיהו היהודי בד' אמות של', או במה שעכל'פ' אני חושב שזהו ד' אמות של'. והוא אשר כל עניין מהו היהודי והשטרועם שבו הוא מה שבסביב נגיעה עצמו מותר על עניין הכי נוגע, וה' חזינן בשבייל נגיעה עצמו שאומר אז עד וועט פילען בעסער [שירוגיש יותר טוב] וכו' עבר על מדבר שקר תרחק וגו'. ע'כ העתקה.

נוסח המברך שהואיל כ'ק אדמור' שליט'א לשולח לאנ'ש שי' בכל מרוחבי תבל לקראת חג הגאולה יט' כסלו, תשלה'ה.
לשנה טובה בלימוד החסידות ודרכיה כתכטו ותחתמו כולל פעילות באופן המבשל]. וה' מה שטענן מלכתהילה גראינו גורע שום דבר מהבעל'ב. והעיקר מה שטענן אח'כ בתקיפות ותוסב, ואיל יתפעל ממשום דבר והאריך בזה.

מציאותם של בני חת היו בשבייל כך, ליתן שדה המכפלה לאברהם, וזה הביאור על מה שידוע שעכו"ם העובר על אחת מצחו שחייב מיתה וישראל העובר על מצחו ישנים עונשים קלים מזה. שכא' איפכא מסתברא, ישראל ששמע מצחו בהר סיני מפני הקב"ה בעצמו ועובד ה' ציל עונש חמור משא"כ עכו"ם. רק הביאור שישראל מצד נשמותו יש לו קioms מצ"ע ואדרבה ישראל מצד נשמותו הוא נעלם עוד מתרה. ולכן כשעובר על ד'ת יש לו ע"ז רק עונש, משא"כ עכו"ם שככל מציאותו הוא רק אדורכצופין [לפפואל] עניין פלוני במילא אם עבר ע"ז וערט ער אויס מציאות [הרי הוא עשה העדר המציאות – מתבטלת מציאות]. וה' ג' אצל בני חת כל מציאותם ה' למד מהם קיחה משדה עפרון ואם לא משר'ז אין מקום למציאותם ונעשה עבדים). עכ'פ' וכי האט זיך געונמען בא אברהם [מהיכן נלקח אצל אברהם] תקיפות זו. זה ה' מהשפעת שרה וזה המבוואר בכתוב אודות בני חת וכן מה שמדובר בנוגע לשמעיאל, וכמבואר لكمן.

שicha ב'. העניין של חי שרה המבוואר אצל ישמעיאל הוא, שככל זמן ישמעיאל ידע שככל מציאותו וחשיבותו הוא מה שสภาพת שרה הייתה אמו ונלקחה לאברהם ע' השתדרותה של שרה, איז' יש מקום למציאותו ועל פני כל אליו שכן, אבל לאחר שומת אברהם שמבוואר בסוף הפרשה שזו נשכח מאתו שזהו כל מציאותו, איז' הוא על פני כל אליו נפל. וודיבר באricsות גדולה בנוגע לא'י וב欽'ור העניין הוא, שכ'ה בנוגע לזמןנו וואס [אשר] חושבים איך לדבר עם הגויים ולהסבירם שא' ציל אצל יהודים, שבעת שטוענים להם שיש לנו גאנס" [רובים] טוענים הערביים שלו ייש עוד יותר מכך. ואדרבה לשמעיאל כבר יש הבטהה שה' רובה קשת. וגם בכלל האומות עליהם אמורה ידו בכל ויד כל בו ולא על כלל ישראל, און אידען האבען קיין מאל ניט געוזכת דעת עניין פון ידו בכל [והיהודים לא רצוו אף פעם את העניין דידי בכל']. (ווך שבעת וואס מען האט דאס געדארפט האט מען דאס אויך גיהאט [ווך שכחוזקו לזה ה'] להם גם זה) רק אצל היהודים ציל העניין דהכול קול יעקב, שכשטועני אוח יש לנו בבית המלכות טוענים האומות מיר האבען נאך מער [לנו יש עוד יותר]. ורק ציל הקול קול יעקב, וכמו שה' אצל אברהם שעד שאמר להם גור ותוסב וגוי לא ה' שום דבר, וכשאמר להם גור ותוסב ובתקיפות, איז' האט מען עס אים אפגיגען [از נתנו לו זאת], וה' ג' שצל שיאמרו להם גור ותוסב שמתחלת ציל גור שך הטבע הקב"ה בעולמו איז אידען זינען אין גלוט [шибודים הם בגלות], אבל אח'כ ותוסב, וזהו שטוען מתחילה גראינו חסרון, ע"ד דוגמא שלכא' יכול להיות שבעה ב' טעון שבחיות שהוא אינו מוסיף צאלץ און פעפער במאכלים ולכן פעלט אין איך בעה' ב'תישקייט' בבתיו, ודבר מובן שזה אינו גורע שום דבר בהבעה' ב' שלו ומשום שלכתחילתה הוא באופן כך שענינים אלו מוסרים להקעכער [להטביח] המבשל]. וה' מה שטענן מלכתהילה גראינו גורע שום דבר מהבעל'ב. והעיקר מה שטענן אח'כ בתקיפות ותוסב, ואיל יתפעל ממשום דבר והאריך בזה.

וחנוכת. וההוואה מזה בעבודת ה'.
שicha ב'. ה' המשך להסיום על הרמב"ם. ואמר שה"ר שנזוכה לדאות איך
שנגלה דתורה קשור ומיוחד בפנימיות התורה.

מאמר – כגון שicha – ע"פ רני ושמחי בת ציון וגנו.
רש"י קא"פ מ"ג, ל'. לקולו"ץ. ודיבר בוגנו לעמיהו היהודי למה שתל' החפשי
חיים לא עשו שום דבר על שביזה רבם, ואדרבה עשו אסיפה ולא החליטו על
שם דבר של פועל, ואמר כ"ק א"ד"ש שאין זה פלא, ומשם שכל עניין של החפשי
חיים – שעיל בבודו ה' האסיפה – הוא ע"ש ספרו מחבר ספר שמירת הלשון,
 ועוד, וכל משך האסיפה עברו על עניין של שמירת הלשון, והיינו מלחמה עם
 החפשיים.

ואח"כ הוסיף שכל עניין זה מה שתל' החפשיים אינם עושים מהאה,
 נשתלשל מזה שזה 25 שנה וואס מען זאגט חסידות [shawormim chasidot], ויישם
галו שכל השניים לא שמעו מהם דבר מתחילה האב איך גיהאלטען
[חשבת] שזהו משומש לא סבירא להו, ואח"כ אמרתאי בפירוש שזהו מרבי פלוני
וכו' ובפירוש אמרתוי זאת ואפ"ה לא הוועיל, אגדיירוקט ניע חסידות אלטע
חסידות וחוזע אחוז דעם וואס ס'אייז פשטוט "ג' גישמאקע זאל" [הדףו [ספר]]
חסידות חדשים וישנים וכו' חוץ מזה שזהו פשטוט עניין "טיעים" כבר יישם בדפוס
כל חלוקי מאמרים הסברים המשיכים וכו', ומשר'ז' נשתלשל בעולם שלמטה מזה
אין לו מדים נגלה ועוד למטה מזה בנוגע לת' החפשיים. מען קאקט זיך ניט [לא
עוסקים בחמיימות] בחסידות מבואר מאדמו"ז שאמר שישלח מרגלי חרש.
ועשיית גם עצה זו ולא הוועיל. לא שמעתי ע"ז. וה' מאד אנגייזיטיקטן אותיות
אותיות מאד כאובות]. ע"כ העתקה.

затח חנוכה:

כ"ק א"ד"ש נסעעה"צ.

התועדות. לפני שicha האחרונה חלק כ"ק א"ד"ש חנוכה געלט – שאותו
המן או חלופתו ימסרו לצדקה – לכל המסובין. ע"י היונגע ליט' [האברכים]
ובחרורים שהשתתפו במבצע חנוכה. וכן להעזרת נשים שאף הן היו באותו הנס.
– העתקה ממ' א' – לפני הליכתו של כ"ק א"ד"ש על האוהל ה' מענה על
הדר' בוגנו להמציעים. הלשון בדיק איני יודע עכשו אבל בע' ה' "או" וואו
נאר עס איז חנוכה זאל מען משלים זיין דאס וואס מען קען משלים זיין" [שכל
מקום שעדיין חנוכה, ישילימו מה שאפשר להשלים]. וכਮובן תיכף נפסק כל
הענינים שכל א' ה' עוסק ולהלכו על הממציעים אף שה' יורד גשם חזק למאד.
בעיקר הלכו למקומות של רבים להדליק נרות חנוכה לפרסומי ניסא. בכל משך

דופרצת וקרבת אלקים לי טוב ולהגדיל האור ולקרוב קיום היעד קץ שם לחושך
וקאותי מר מלכא משיחא גוט יומיטוב". – חי"ק –

ש"פ וישב, כ"ג כסלו:

העתקה ממ'': התועדות. שicha ראשונה נדפס בלק"ש דהשתא לפ' מקע.
שicha ב' המשך להדרון ד"ט כסלו. מאמר ד"ה ובגפן שלשה שריגים. רשי"ד"ה
ונראה מה יהיו חלומותיו. גם דבר בארכוה בעניין החפשיים. וגם בעניין
שהפיצו שמויות עד שאיחלו להם מז"ט בכנסיהם להמשלה. ואמר כ"ק א"ד"ש
שישנס ב' באותם השמות, כאן בארא"ב ובאה"ק (סולובייציק?), הרי כאן מי
שהוא בארא"ב הוא הכחיש זה בבירור, ואמר שההוא דבר עמו י"ב רגעים היינו
שחטפו (רפא) בסוף התפלה. וממי שדר בא"י הרי אינו עולה על הדעת שייחלו,
עה' וזה ה' כשהוא ה' בראש משרד זה, ולכן אינו עולה על הדעת שייחלו.
ואמר שצרכים למחות בכל תוקף נגדו מה שחללו כבוד החפשיים. וילמדו
מאוגודת הרבנים שהם מושיבים ב"ד זהה.

וגם שבתחלת השבוע ה' דיון עד לעשות ממשלה ליכוד וה' אפשר לפעול
זה ב"ד שעות, רק בתנאי שהם יאמרו שעוזבים הקואליציון, והצעירים דרשו
זאת בתוקף והם לא רצוו, ואח"כ באים ותובעים שלום וכו'.

يوم א' כ"ד כסלו:

כ"ק א"ד"ש נסעעה"צ. – כן קרה בשנת תשל"ג ג' – בחזרו התפללו מנהה
כרגיל והדליקו נר חנוכה ושרו "הנרות הללו". לאחר תפלה ערבית אמר כ"ק
אל"ש להרב חדקוב שה'חכם" רפהל חדאדאטאו ידליק נר חנוכה – כיון
שבימי חנוכה צ"ל נר חנוכה דлок בביבה"ג בכל תפלה. (ועיין שיחת זאת חנוכה
דאשתקד שicha ג'). – ואח"כ אל' שישראל שיר בוכארוי ולא נזכר על שיר, וכ"ק
אל"ש התחיל בעצמו "אתם שלום". – במכ' אחר, שאחר שהחכם הנ' הדליק
הנרות לאחר מעריב אמר הנרות הללו ואח"כ שרדו אתם שלום – ממכתבים
שקיבלתי – .

ש"פ מקע, א' דרא"ח טבת:

העתקה ממ' א' – התועדות. נמשכה עד לע' שעיה 4:45 והתפללו מנהה
ולאחר מנהה נכנס כ"ק א"ד"ש לחדרו ותיכף יצא עווה"פ למיטה להתפלל מעריב.
ואח"כ הדלקת הנרות.

שicha הריאונה בנוגע לקביעות של ש.ז. ש' דברים באים ביחיד שבת, ר'ח,